

Вх. № 120/27.05.1992 г.

82

СЪЮЗ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
113
26. май 1992
София, ул. "Бачо Киро"

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

г-н Ц. Казаровски

по и.з. № 11/92 г.
НА

ТАНО ВЪЩЕ

Съюза на Евангелските Петдесетни Църкви,
гр. София, ул. "Бачо Киро" 21,
по конституц. дело №11/1992 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С оглед на демократичните промени в Република България конституционното право на свобода на мисълта, съвестта и религията може да бъде прилагано на практика само, ако се признае и изясни начина, по който държавата го гарантира. Конституционна гаранция за свободата на вероизповеданията /чл.13/1/ е отделянето на държавата и религиозните институции /чл.13/2/. Отношенията между тях трябва да бъдат уредени със закон.

Смятаме, че Конституционният съд е компетентен да се произнесе относно конституционността на Закона за изповеданията, приет на 24.02.1949 г. от Великото народно събрание, изменен и допълнен през 1950 и 1951 г., съгласно разпоредбите на чл.149/1/т.2 и параграф 3/2/ от преходните разпоредби на Конституцията на Република България, както и

-1-

чл.12 ал.1 т.2 от Закона за Конституционния съд.

Сега действащият Закон за изповеданията регламентира и доразвива това конституционно право. Този закон е продукт на тоталитарно мислене и антидемократичен мироглед. Разпоредбите му, които не са били изменени четирдесет години, установяват необосновани ограничения на това право за сметка на намесата на държавата в дейността на религиозните общности. Поради това този закон не може да доразвие в светлината на новата Конституция правото на свобода на мисълта, съвестта и религия и особено категориите, които са основание за ограничаване на това право, залегнали в чл.37/2/ от Конституцията.

Ето защо изцяло поддържаме искането на президента на Република България д-р Желю Желев за установяване на противоконституционността на Закона за изповеданията.

В хода на делото по същество ще уточним противоречието на конкретните разпоредби на този закон с тези на Конституцията.

Прилагаме и молим да приемете като доказателства по делото:

1. Предложение за изменение на Закона за изповеданията изработен и гласуван на редовния църковен събор на СЕЩ от 23.12.1989 г. Същото бе подписано от останалите четири основни деноминации - Българска Божия Църква, Евангелска Конгрешанска Църква, Методиската Църква и Бал-

тиската Църква, което бе официално внесено в НС на 7.01.90 г. Това предложение бе подкрепено с 30 660 подписа, събрани от вярващите към Евангелските църкви и приложени към проекто-закона.

2. Проект за нов Закон за изповеданията изготвен от Общоевангелска комисия и внесен чрез МС на Република България в Народното събрание.

София, 26.05.1992 г.

С УВАЖЕНИЕ:

Председател и-р В.Вирчев